

Cnèlieke van de Knip

Door Bruukske

Gruwelèk lîng geleeje, waor 't in en róntelum Úje mar klaore èèremoej. Laot ik ut zo zegge, "de vrouwe waore dik vruchtbaorder dan d'n grond, dùrrum han de miste boere meejr keijnder as koei!" Umdùrrum dinne d'r veul mense d'r iets bè um de kop bóvve wotter te hauwe. Ze ginge streupe of èijer verkoope op de mèrt, kortom ze dinne van alles um 'n por cente bij te verdiene.

Zo òk boer Willems, die op de knipperdul wônde. De knipperdul lîg op d'n driesprong tèene duifhuis. Un auw karrespoor liep binnedeur van Úje nòr Veghel en krek nao de wilsfort, op de knipperdul, kòste daor links op Èèrep aon.

Boer Willems hag't goed bekeeke, hij ha âchter in zonne hof vlierbesse staon. En van vlierbesse kunde lekkere sjem maoke mar òk jenever van stooke en eijge gestôkte jenever... dè waor ut, wòr jonge!

Mistal stôkte boer Willems zòn tweej liter vur eijge gebruik, mar de lèeste jaorre had ie vort zò veul besse dèttie d'r hèndig tien flesse van kòs stooke. En tien flesse strèèrike drank vur zun eijgeste, dè waor vraoge um probleeme, Wanne! Dus wa din ie, hij ging jenever verkoope. En ie dâcht òn z'n dochter Cnèlieke.

Cnèlieke waor zòn jong vrùmmeske die te min waor um op 't lând te werrike. Ze hielp moeders meej in de geut en vur de rest din ze 'n bietje sokke stoppe en kleeer verstelle. En nou ha hullie vaoder bedâcht dè ze hèndig wa bè kòs verdiene. Jenever verkoope.

Nou laog de knipperdul op un heul drukke handelsroute want alle Èrpse en Veghelse boere die nòr Úje baggemèrt ginge, kwaome daor langs. En ut bèeste waor, ze kwaome wèr trug gereeje òk, mistal zonder bagge mar wel mi cente in de tès. De de verkoop kòs beginne. Cnèlieke ha mi kalk op un auw plank geskrivve: "Sjenever, 3 cente, allènig bè Cnèlieke van de Knip".

En zoas ut âlt is in dun handel, d'n uurste klant is ut belangerijkst! Dus as ut uurste pèrd z'n rustplòts vond op de knip, kwâme dur nog liggelèk meer, Wanne! Nou, ut liep sturm, d'n òllinge herd zaot vol mi boere die trekkend òn 'n sigaor, nipte òn hun borreltje. Òit kwâm d'r 'ne boer die vroeg of dè Cnèlieke 'n kumke romme vur zonne zoon ha, mar toen ha ut vrùmmeske gezit: "Romme, dan moet ie mar onder de koei gòn hange, ik verkoop allenig mar sjenever!" Mar un efkes lotter ha ze ut jong 'n kumke pompwotter gegeeje.

Één naodeel ha ut wel, die boerkes die buurte en buurte mar en handelde dik nog wa nao mar drinke, ho mar, dur waore dur bè die soms wel anderhalluf uur óvver 'ne borrel dinne. Dus daor moes Cnèlieke nog wa op verzinne. En in ins wis ze ut. Ze haolde de voetjes van de borreltjes af zò dè de boere ut gleske nie mèr nèr kosse zette en dan moesse um wel in ènne keeje âchteróvver in de keeje kiepere. Wanne!

Di verhaol is echt waor gebeurt, ik kan ut weeje want Cnèlieke van de Knip, waor ons oma...

